



HIERONYMI CARDANI, ELEMENTA GRÆCA.



GRÆCÆ lingua cognitio ex oratione ac partibus eius intellectis constat, actu quidem, aut potentiâ vel significato. Significati partes duæ sunt, constructionis potestas: de his Budaus & Grammatici disseruere. Potentia partium orationis diuiditur in declinationem, quæ nominibus conuenit, & Coniugationem, quæ verbis, & πᾶσι à Græcis dictam: & hæc duplex, alia quidem syllabis, quam quidam πρῶτον vocant, alia dictionibus accedit. Quæ verò actu insunt, ex seipsis dignoscuntur.

CAPVT I.

De Literis.

Literæ viginti quatuor, quarum & notæ & soni tales, hoc ordine positæ sunt.

A α	Ἀλφα	Alpha a
B β	Βῆτα	Beeta b
Γ γ	Γάμμα	Gamma g
Δ δ	Δέλτα	Delta d
E ε	Εῤῥον	Epsilon e
Z ζ	Ζῆτα	Zeeta z
H η	Ἡτα	Eeta e
Θ θ	Θῆτα	Theeta th
I ι	Ἰῶτα	Iota i
K κ	Κάππα	Cappa c
Λ λ	Λάμβδα	Lambda l
M μ	Μῶ	My m
N ν	Νῦ	Gni n
Ξ ξ	Ξῖ	Csi x
O ο	Ομικρον	Omicron o
Π π	Πῖ	Pi p
Ρ ρ	Ρῶ	Rho r
Σ σ	Σῖγμα	Sigma s
Τ τ	Ταῦ	Taf t
Υ υ	Υῤῥον	Ypsilon y
Φ φ	Φῖ	Phí ph
Χ χ	Χῖ	Chí ch
Ψ ψ	Ψῖ	Psí pf
Ω ω	Ωμέγα	Omega o

Differentia earum à Latinis.

Proferuntur omnes lenius quàm Latinæ. ε, quasi inter b & v, proximior ad b. Item η, & ω, vt ee & oo, sed vno spiritu. θ, quasi t h, linguâ intra dentes collisâ, ac simul aspirato gutture. χ, aspirato gutture valde, vnde à κ differt, cum χ vocalibus non cohæreat, κ autem iungitur, vt in cedo, quamuis non semper. υ, inter i & v, proximius ad u.

Sed ξ v ef. at i semper vocalis est, nec vnquam consonans, vt apud Latinos in Iuno.

Variationes.

Verum π post υ sonat etiam in diuersis dictionibus β, idemque facit π post μ. Item τ post υ sonat δ: Item γ ante aliud γ, vel χ, vel ξ, in υ conuertitur. Sed γ ante κ, conuertitur in υ, & κ in γ. Item ante μ, φ. π. β. in eadem dictione conuertitur in μ. prolatione & figura. In diuersis autem, licet scribatur vt υ, profertur tamen vt μ. Item ante μ non admittitur β. Item λ & υ ante ι, quasi geminantur, vt pro υ proferas γ υ, & pro λ, μ.

Diuisio Literarum.

Literæ diuiduntur in quinque: in septem vocales α, ε, ι, ο, η, υ, ω, & quatuor immutabiles, quæ nec casibus, nec verborum temporibus permutantur, sed manent, λ, μ, ν, ρ: & tres duplices, quæ sunt ζ, ξ, ψ: nam ψ componitur ex π σ, & ξ ex κ σ, & ζ ex σ δ: & nouem mutas, quæ sunt β γ δ κ π τ θ φ χ: & vnam (vt sic dicam) solitariam, quæ est σ.

Cognatio Literarum.

Inter ο & ω, est cognatio: inter ε & η est cognatio: α habet cognationem magnam cum υ & cum ω, non tantam tamen quantam ο & ε. Voco cognationem, per quam vna alterius loco succedit, scribitur ac profertur in declinationibus &

verborum variationibus, sic & aliis causis. Ex mutis sunt tres tenues, tres mediæ, tres aspiratæ, mutan-

tur autem vicissim, quæ ex vno ordine sunt maximè extremæ, id est, tenues in aspiratas, & aspiratæ in tenues, vt κ in χ, & θ

Tenues, κ π τ.
Mediæ, γ β λ.
Aspiratæ, χ φ θ.